

ærede Kirkeministers Lovforslag. Jeg anbefaler Udvalgsflertallets Indstilling: at vedtage Lovforslaget uforandret.

J. C. Christensen: Mindretallet maa fastholde sit Standpunkt fra første Behandling, at et saa indgribende Lovforslag som det foreliggende ikke bør vedtages af den nuværende Rigsdag. Det er nemlig ikke, som der bliver sagt, et lille Lovforslag, der i al Uskyldighed og Fredelighed løser et vanskeligt Spørgsmaal, men det er et Lovforslag, som i sine Konsekvenser griber stærkt ind i de folkekirkelige Forhold, idet det er en Begyndelse til at dele Folkekirken i to Afdelinger, en, som staaer under Tilsyn af Ministeren, og en anden, som staaer under Tilsyn af Biskopperne. Naar Mindretallet alligevel har stillet et Ændringsforslag som det foreliggende, der gaar ud paa at tage Hensyn til de Vanskeligheder, som er opstaaet i Vaalse, har vi gjort det ud fra den Betragtning, at Loven bør indskrænkes til alene at omfatte Sognemenigheden i Vaalse. Dernæst har vi givet vort Ændringsforslag den Form, at Sognemenigheden i Vaalse selv skal afgøre, hvorvidt den ønsker at komme ind under det nye Tilsyn. Det Spørgsmaal har nemlig ikke foreligget for Menigheden. Den Indstilling, Menighedsraadet i Vaalse foretog for nogle Aar siden, hvori et Flertal udtalte Ønsket om at faa Pastor Arboe Rasmussen som Præst, er foretaget uden Tanke paa, at Menigheden kunde komme ind under et særligt Tilsyn, nemlig et Tilsyn af Kirkeministeren som en Slags ottende Biskop. Vi mener, at det ved denne Lejlighed bør afgøres, om Sognemenigheden i Vaalse ønsker at faa en Særstilling i Folkekirken og at komme ind under et særligt Tilsyn. Ønsker den det, kan Arboe Rasmussen beskikkes til Præst dernede, og i saa Fald vil Tilsynet med Menigheden og dennes Præst blive hos Kirkeministeren. Hvis det saa skulde vise sig ved Arboe Rasmussens Fratræden fra Embedet, at Sognemenigheden atter skulde ønske at komme tilbage til den samme Stilling, som andre Sognemenigheder i Folkekirken har, vil det formentlig let kunne ske derved, at et nyt Menighedsmøde træffer Bestemmelse derom og fremsætter sit Ønske derom for Ministeren.

Vort Ændringsforslag gaar altsaa ud paa at give Sognemenigheden i Vaalse en særlig Stilling, for saa vidt den ønsker det, saa at den kan faa sit Ønske opfyldt om at faa Arboe Rasmussen til Præst.

Fordi eventuelt et Menighedsmøde vedtager, at Menigheden skal have en saadan Særstilling, er det ikke sikkert, at ogsaa Skolekommissionen og de skolebesøgendes Forældre ønsker Arboe Rasmussen til Formand i Skolekommissionen. Derfor har vi stillet Forslag om, at der skal gives Skolekommissionen Adgang til, selv om Menigheden vil have den nævnte Særstilling, at udnævne sin Formand. Endvidere gaar vort Ændringsforslag ud paa, at de, der skal stemme paa Menighedsmødet, bliver de Vælgere, der var indskrevne til Menighedsraadet, da vi sidst havde Menighedsraadsvalg. Denne Ordning, som er en Imødekommen af Ministerens Ønske om at faa truffet en Afgørelse af det vanskelige Forhold i denne bestemte Menighed, mener vi at kunne gaa ind paa som det yderste, vi har kunnet strække os til i denne Sag, saa længe vi ikke har den nye Rigsdag.

Nu siger Flertallets Ordfører, at det, den højtærede Minister foreslaar, er tiltraadt af mange indenfor Folkekirken, og han nævnedes et Par Præsters Udtalelser som Vidnesbyrd derom. Der kan nævnes Udtalelser ikke alene af to, men af mange Præster, der er lige saa stærkt imod denne Ordning, og den Omstændighed, at der er Præster, som taler for, og Præster, som taler imod denne Ordning, viser blot, at der er Strid om Sagen, saa jeg antager, det ikke vil have nogen Indflydelse paa det høje Tings Stilling her at citere Udtalelser af forskellige Præster om det Lovforslag, som er forelagt, eller om Spørgsmaalet Arboe Rasmussen.

Det blev nævnt her af den højtærede Minister ved første Behandling, at Højesteret har afgjort, at Arboe Rasmussen med Hensyn til det evangelisk-lutherske havde samme Stilling indenfor Folkekirken som andre Præster. Det har Højesteret ikke afgjort noget om. Højesteret har dømt, at Arboe Rasmussen skal være fri for Tiltale, og Højesteret har givet en Begrundelse for denne sin Dom. Hvis denne Begrundelse havde lydt saaledes: Pastor Arboe Rasmussen er ikke ved sine Udtalelser kommet i Strid med Folkekirkens Lære, og derfor skal han frikendes, saa havde den højtærede Minister haft Ret i sine Udtalelser, men saadan lyder Højesteretsdommen ikke, den gaar tværtimod ud paa, at det Spørgsmaal vil den ikke udtale sig om, det er der ingen Grund til at udtale sig om, men Arboe Rasmussen bør frikendes, fordi han har handlet i begrundet god Tro. Det er en helt